

Odmietnutie členstva Turecka v Európskej únii

Bavorský krajinový premiér Edmund Stoiber dnes opätovne striktno odmietol členstvo Turecka v Európskej únii. Ako uviedol, partnerstvo s islamskou krajinou áno, no členstvo v únii jasne nie. Vyhlásil to počas stranického podujatia Kresťansko sociálnej únie v Göerlingu. Generálny tajomník kresťanských socialistov Markus Schoeder sa vyslovil proti pokračovaniu predvstupových rozhovorov s Tureckom, po zavraždení troch kresťanov v krajine. V rozhovore pre najnovšie vydanie denníka Bild am Sonntag požiadal tureckú vládu, aby najskôr urobila niečo proti neznášanlivosti voči kresťanom.

Rádio Lumen, 17:30, 21.4.2007

Katolícka cirkev reformuje svoje učenie o osude nepokrstených detí

Katolícka cirkev reformuje svoje učenie o osude nepokrstených detí. Doteraz presadzovala názor, že bábätká, ktoré zomrú skôr než boli pokrstené, nemôžu ísť do neba. Ich duše mali skončiť v tzv. predpekli. Túto zmenu podporoval už Ján Pavol II. A priklonil sa k nej aj súčasný pápež.

Podľa teológov večnú spásu dosiahnu duše aj tých nepokrstených detí, ktoré ešte nezačali používať rozum. Učenie o predpekli, o akomsi vonkajšom okruhu pekla, upravuje medzinárodná teologická komisia. Svätý otec Benedikt XVI. Jej závery schvaľuje a vítajú ich aj veriaci po celom svete.

TV JOJ, 19:30, 21.4.2007

Sedembolestná Panna Mária, patrónka Slovenska

Dnes si pripomínáme 80 rokov odvtedy, čo pápež Pius XI. v roku 1927 bulou potvrdil poctu Sedembolestnej Panne Márii ako patrónke Slovenska. Svätý otec tým jedine Slovákom dovolil, aby po loretánskych litániách mohli vzývať Pannu Máriu slovami Oroduj za nás Matka Sedembolestná. Urobil tak preto, že vtedajší biskupi vydali svedectvo ako je Sedembolestná Panna Mária uctievaná v našom národe. Pri príležitosti 80. výročia tejto udalosti vydal trnavsko-bratislavský arcibiskup Ján Sokol Pastiersky list, ktorý sa čítal dnes v Šaštínskej bazilike.

Arcibiskup Sokol v liste pripomína, že už pápež Benedikt XIII. v roku 1717 vyhlásil Pannu Máriu za patrónku slovenského národa. Pápež Pavol VI. v roku 1964 zas vyznačil národnú svätyňu Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne titulom Bazilika Minor a Sedembolestnú Pannu Máriu po-

výšil za hlavnú patrónku celého Slovenska. Jediný pápež, ktorý navštívil našu svätyňu v Šaštíne bol Svätý Otec Ján Pavol II. a to 1. júla 1995.

Tretia Veľkonočná nedeľa sa na Slovensku už po piaty raz slávi ako biblická nedeľa. Ide o projekt katolíckeho biblického diela, ktorým si chceme pripomenúť význam svätého písma v našom duchovnom živote a popularizovať jeho používanie.

Ako sa konkrétne realizuje projekt biblickej nedele, sme sa opýtali riaditeľa katolíckeho biblického diela profesora Antona Tyrola.

„Tento projekt sme od začiatku realizovali tak, že sme pripravovali na jednotlivé roky analýzu biblických textov, ktoré sa čítajú v tretiu Veľkonočnú nedeľu, tento rok 2007 sme pripravili výklad žalmov a to v zornom uhle žalmy ako odpoveď veriacich na prvé čítanie a ďalej v širšom zmysle, žalmy ako abeceda modlitby veria-

Pápež Benedikt XVI. je zvečnený už aj na poštovej známke

Pápež Benedikt XVI. je zvečnený už aj na poštovej známke. Tento oneskorený darček dostal k 80. narodeninám od Nemcov. Hoci nie je v Nemecku zvykom vydávať známky s podobizňami ešte žijúcich osobností, v prípade pápeža urobili výnimku. Znáмка má hodnotu 55 centov a bude sa bežne používať.

TV JOJ, 19:30, 20.4.2007

Vatikánske pravidlá

Chystáte sa na prehliadku pamiatok Ríma? Slávne vatikánske múzeá menia otvárací čas a niektoré pravidlá. Od budúceho mesiaca už ako sólo návštevníci môžete vstúpiť medzi umelecké klenoty až po desiatej. Prednosť majú organizované skupiny, a tak si môžete vo Večnom meste trochu pospať. No nie až príliš, lebo pokladňu zatvárajú o pol jednej v čase slabej prevádzky a o pol štvrtej počas hlavnej letnej sezóny. (i)jk

Plus jeden deň, 21.4.2007

ceho človeka. Po praktickej stránke sme uskutočňovali tento projekt tak, že tieto materiály sme posielali na každý biskupský úrad aj posielame dodnes, vždycky prosím pánov biskupov diecéznych aby si tie materiály pozreli a aby podľa svojho úsudku, ak by uznali za vhodné, aby to poslali na jednotlivé farnosti, alebo urobili s tým, čo uznajú za vhodné. Okrem toho ich vystavujeme každoročne aj na internetovej stránke katolíckeho biblického diela vo Svite.“

Riaditeľ katolíckeho biblického diela Anton Tyrol má takú víziu, že v budúcnosti by mohol tento projekt prerásť do biblického týždňa.

Peter Majda
Rádio Lumen, 17:30, 22.4.2007

Tradičné stĺpy sa už začali drobiť

Väčšina moslimov sa od náboženstva neodvráti, musíme sa naučiť žiť s islamom

Zdá sa, že multikulturalizmus je prežitok. Ideológia, ktorá žiada, aby ľudia z rôznych kultúr žili v rámci jednej krajiny v oddelených spoločenstvách, nezaujímali sa o seba a ani sa navzájom neschmúľali kritizovať, nikdy nemohla fungovať.

Oduševnení, stúpenci multikulturalizmu, samozrejme, nikdy nepomysleli na to, že kultúrne spoločenstvo by nemalo ani nemohlo nahradiť politické spoločenstvo. Mysleli si, že pokiaľ všetci dodržiavajú zákony, nepotrebujeme jednotnú hierarchiu sveta. Predovšetkým v sedemdesiatych a osemdesiatych rokoch sa ideál multikulturalizmu vo vlastnej krajine spojil s ideológiou kultúrneho relativizmu voči iným krajinám. Z toho sa vyvinula istá forma morálneho rasizmu, podľa ktorého si bieli Európania liberálnu demokraciu zaslúžili, a ľudia iných kultúr si na ňu musia počkať. Africkí diktátori stvárajú hrozné veci, ale akosi sa nestali terčom opovrhnutia množstva európskych intelektuálov, pretože kritika by implikovala kultúrnu aroganciu.

Holandsko, krajina, v ktorej som sa narodil, rozšípila debata o multikulturalizme snáď viac než ktorúkoľvek inú. Zavraždenie filmára Thea van Gogha vyvolalo vášnivú debatu o kultúre tolerancie a liberálnej azylovej politiky, ktorá je v tejto krajine hlboko zakorenená. Táto spoločnosť bola „multikultúrna“ už dávno predtým, než do Holandska začali prúdiť moslimskí gastarbeitri, keďže spočívala na protestantských, katolíckych, liberálnych a socialistických „pilieroch“.

Každá z týchto pospolitostí mala vlastné školy, nemocnice, televízne stanice, noviny a politické strany. Keď sa gastarbeitri z Maroka a Turecka stali de facto prisťahovalcami, začali sa niektorí zaujímať o ďalší, moslimský pilier. Lenže práve na tom sa holandská spoločnosť začala dramaticky lámať.

Ako súčasť Európy

Po tom, čo sa presadila sekularizácia, začali sa tradičné stĺpy drobiť. Navyše, moslimovia boli čoraz častejšie vystavení útokom osôb, kto-

ré síce vyrástli v hlboko zbožných kresťanských rodinách, ale v šesťdesiatych a sedemdesiatych rokoch sa z nich stali radikálni ľavičiarci. Zo svojej sebadefinície kolonialistov a antirasistov - čiže majstrov multikulturalizmu - sa stali zúrivými obhajcami takzvaných osvietenských hodnôt proti moslimskej ortodoxii. Títo ľudia sa boja návratu náboženstva a toho, že namiesto protestantského či katolíckeho útlaku, ktorý zažili na vlastnej koži, nastúpi rovnako represívny kódex správneho moslima.

No tento ich odklon od multikulturalizmu sa aj tak napokon nestal tým, čo zabránilo vývoju „islamského“ piliera v holandskej spoločnosti. Hlavný problém tejto spoločnosti je skôr v tom, že ľudia z Turecka, Maroka a arabských krajín - niektorí veľmi nábožní, iní sekulárni, iní plní resentmentov voči všetkým ostatným - sa nikdy nemohli dohodnúť na tom, na akom základe by taký pilier mal stáť. Isté je, že na ten stĺp je už teraz neskoro. Viedlo by to k tomu, že čoraz integrovanejšia väčšina by rokovala s menšinou, a tým by jej izolácia len pokračovala.

Či sa to Európanom páči, alebo nie: moslimovia sú súčasťou Európy. Väčšina z nich sa určite od svojho náboženstva neodvráti, a preto sa Európania musia naučiť žiť s islamom. Bude to, samozrejme, jednoduchšie, až moslimovia prídu na to, že systém pracuje aj v ich prospech. Liberálna demokracia je zlučiteľná s islamom. Aj keby boh všetci európski moslimovia islamisti - čo zďaleka nie sú - suverenitu kontinentu ohroziť nemôžu, rovnako ako nemôžu ohroziť jeho zákony a hodnoty osvietenstva.

Kontraproduktívne urážanie

Samozrejme, že sú skupiny, ktoré islamizmus priťahuje. Deti prisťahovalcov narodené v Európe sa v krajine, y ktorej vyrastajú, necítia plne akceptované, ale k vlasti svojich rodičov už žiadnu zvláštnu väzbu nemajú. Popri odpovedi na otázku, prečo nie sú šťastné, im islamizmus dáva vedomie vlastnej hodnoty a úžasný dôvod pre čosi umrieť.

Tým, čo by európske hodnoty mohlo skutočne poškodiť, je napo-

kon len reakcia Európy na svoju nemoslimskú väčšinu. Strach z islamu a prisťahovalcov môže mať za následok reštriktívne zákonodarstvo. Práve Európania môžu vyprázdniť hodnoty osvietenstva - ich dogmatickou obranou. Naše zákony, zakazujúce podnecovanie násillia a urážanie ľudí pre ich náboženstvo, sú dostačujúce. Ďalšie obmedzovanie slobody myslenia - napríklad zákony proti rúhaniu či popieraniu holokaustu - už zachádza príďaleko. Samozrejme, že to neznamená, že by sme nemali vážiť slová. Mali by sme starostlivo rozlišovať medzi rôznymi typmi islamu a nemali by sme si pliesť násilné revolučné hnutia s náboženskou ortodoxiou.

Urážať moslimov pre ich vieru je hlúpe a kontraproduktívne. To isté platí o čoraz populárnejšej predstave, že musíme poskytovať čoraz rozsiahlejšie svedectvá o prevahe „našej kultúry“. Takýto dogmatizmus ničí skepticizmus, spochybňovanie všetkých názorov vrátane nášho vlastného, ktoré bolo a je základným znakom osvietenstva.

Dnešný problém je v tom, že jeho hodnoty niekedy uplatňujeme voči moslimom veľmi dogmaticky. Stala sa z nich jedna z podôb nacionalizmu - „naše hodnoty“ proti „ich hodnotám“. Hodnoty osvietenstva treba brániť preto, lebo stoja na dobrých myšlienkach, a nie preto, že je to „naša kultúra“. Miešať takýmto spôsobom kultúru s politikou znamená spadnúť do tej istej pasce ako mvdtikulturalisti.

Keď budeme s moslimami v Európe ďalej bojovať, do náručia islamistov budeme vháňať čoraz viac ľudí. Musíme urobiť všetko pre to, aby sme moslimov povzbudili, nech sa integrujú do európskych spoločností. To je naša jediná nádej.

Ian Buruma

Ian Buruma (1951) je spisovateľ. Žije v New Yorku, je profesorom na Bard College. V slovenčine mu vyšla kniha Zrod moderného Japonska a v češtine (spolu s Avitaiom Margalitom) Okcidentalizmus: Západ očima nepriateľa. Jeho nateraz posledná kniha je o Holandsku a islamizme, vyšla pod titulom Murder in Amsterdam.

SME, 21.4.2007

Korec: Dr. Jozef Tiso robil, čo mohol

Bývalí straníci boli vo všetkých vláдах, na všetkých ministerstvách, v ústredných orgánoch, ale aj v iných inštitúciách, aj v médiách. Chcieť odo mňa, aby som kádroval verejných činiteľov, je nemožná požiadavka, povedal kardinál Ján Chryzostom Korec v relácii Téma dňa televízie TA3 na otázku, či mu neprekáža, že vo Ficovej vláde je mnoho bývalých komunistov, proti ktorým on celý život bojoval. Na adresu prezidenta I. slovenského štátu Jozefa Tisa uviedol, že sa snažil prekaziť mnohé zlé veci.

„Bývalí straníci tu žijú, sú kvalifikovaní, mnohí z nich zistili, že to, čo bolo do roku 1989, nebolo dobré a chcú sa zúčastniť na budovaní dobrého života,“ reagoval kardinál na otázku, či mu neprekáža, že vo Ficovej vláde je mnoho bývalých komunistov, proti ktorým on celý život bojoval. „Pokiaľ niekto v tejto vláde nerobí evidentné zlo, ktoré sa dá dokázať, tak nevidím dôvod, prečo by som ja mal protestovať, aby ten a ten nebol ministrom alebo štátnym tajomníkom, alebo nemal inú dôležitú funkciu,“ dodal.

Žiadna dohoda medzi Ficom a cirkvou neexistuje

Kardinál Korec poprel informácie o možnej existencii dohody premiéra Fica s Cirkvou o neotváraní citlivých tém. „Stretol som sa s premiérom Ficom niekoľkokrát na žiadosť a hovorili sme spolu otvorene. Predseda vlády neskôr pri stretnutí s niektorými náboženskými predstaviteľmi povedal, že začal isté veci chápať z iného uhla pohľadu a prestal hovoriť napríklad o odluke cirkvi od štátu. Bolo to však jeho osobné rozhodnutie. Nemožno hovoriť o nejakej dohode. On mne nič nesľuboval, ja som nesľuboval nič jemu.“

Zároveň kardinál pripomenul, že problém zmluvy o výhrade vo svedomí nie je odpísaný. „Kedy dozrie chvíľa na to, aby sa pri určitom pokoji, bez štiepenia celej spoločnosti, mohlo pristúpiť znova k riešeniu tejto otázky, odhadnúť neviem. Základná zmluva s Vatikánom nás k tomu však zaväzuje,“ dodal.

Podľa kardinála sa nemôže automaticky porovnať situácia cirkvi na Slovensku a ich vzťah k štátu s tou, ktorá je napríklad vo Francúzsku alebo v Spojených štátoch. „Cirkev je na Slovensku prítomná vyše tisíc rokov a bola tak spojená so životom národa, že si bez nej tých tisíc rokov ani neviem predstaviť. Nielen vo výchove, v ochrane rodiny, manželstva, vo výchove detí, v kultúre, ale aj v celom verejnom živote bol cítiť vplyv a prítomnosť cirkvi v našich mestách a obciach. Kostol podstatne patril k obci,“ menoval kardinál Korec dôvody, prečo by nemalo na Slovensku dôjsť k odluke cirkvi od štátu.

Sokol vraj o Korcovi nepovedal ŠtB takmer nič

Po tom, čo vyšli na povrch prvé informácie o spolupráci biskupa Sokola s komunistickou ŠtB, sa kardinál Korec Sokola zastal. Toto stanovisko ku kauze opäť potvrdil. „Nie som presvedčený, že všetko, čo je napísané vo zväzkoch, je aj pravdivé. Či je zápis aj obsahovo pravdivý, či bol ten človek kandidátom, dôverníkom, agentom, to už mi nie je vôbec jasné.“

Kardinál sa priznal, že čítal, aké informácie podával Špirituál o jeho osobe. „Nepovedal v podstate o mne nič,“ zastal sa Sokola.

Tiso sa dokázal postaviť proti Hitlerovi

„Stali sa veci, ktoré sa nikdy nemali stať. Na zločinné vraždenie občanov židovského pôvodu v plynových komorách nemožno nájsť primerané slová hrôzy a odsúdenia,“ povedal Ján Chryzostom Korec o situácii na Slovensku počas vojnového štátu.

„Pokiaľ ide o prezidenta Jozefa Tisa, povedal by som, že prekazil a chcel prekaziť mnohé zlé veci. Nepodarilo sa mu prekaziť všetko, boli tu Nemci, bol tu Hitler, boli tu nacisti, tu boli slovenskí kolaboranti. Celá stredná Európa bola vydaná Hitlerovi. Nevieme si predstaviť, aká to musela byť strašná situácia a aký veľký tu bol strach a čo to znamenalo postaviť sa proti Hitlerovi. A Tiso to niekoľkokrát spravil,“ povedal Korec.

alm, Pravda.sk, TA3
PRAVDA, 23.4.2007

Primátor oceňoval v Zrkadlovej sieni

BRATISLAVA (sp) - Štyria obyčajní Bratislavčania. Učiteľka, hasič, novinár a mních rádu Františkánov. Odvčera sú nositeľmi Ceny primátora hlavného mesta. Andrej Ďurkovský im ju odovzdal na večernom slávnostnom podujatí v Zrkadlovej sieni Primaciálneho paláca.

Alena Sklenáriková od roku 1988 učí v Základnej škole na Černyševského. V triede, ktorá navštevujú zdravotne oslabené deti. Ako na ňu prezradili kolegovia, nemá problém zísť s nimi v jeden víkend do hvezdárne v Hlohovci, v druhý zase zakorčuľovai si na hrádzu. „Neustále pri vyučovaní využíva nové metódy, jej zverenci dosahujú výborné výsledky v rôznych súťažiach,“ pochvaľuje si ju riaditeľka školy Magdaléna Benková.

Príbeh vernosti nadporučíka Jána Nagya k nebezpečnému povolaniu sa začal v roku 1973, keď vstúpil do hasičského útvaru na Háľkovej ulici. „Keď som priniesol domov prvú výplatu, takmer sme sa s manželkou rozplakali,“ spomína. V Hasičskom a záchranom útvere hlavného mesta Bratislavy napriek tomu slúži už tridsiaty piaty rok a pomáhal pri vyše 10-tisíc zásahoch. „V pamäti mi navždy zostanú najmenej dva: Vo februári 1981 som si v bytovom dome v Rači doslova prežil krst ohňom. A strašný bol aj požiar botela na Dunaji 5.mája 1975,“ povedal.

Aj s denníkom Pravda je úzko zviazaný Jozef Kšiňan, športový novinár, publicista, autor jedinečných kníh o histórii a osobnostiach bratislavského športu. „Služobne“ sa zúčastnil na piatich olympiádach, na pamätných majstrovstvách Európy 1976 v Belehrade či na futbalovom zápase Slovan verus FC Barcelona v roku 1969 v Bazileji, kde tím z Bratislavy získal prestížny Pohár víťazov pohárov. „Nesmierne si vážim toto ocenenie. Nemenej by si ho však zaslúžili aj moji už zosnulí kolegovia - Július Psoťka, Štefan Mašlonka a mnohí ďalší,“ pripomenul včera skromne.

„Úprimne cítim, že Boh ma má rád a teší ma, že to so mnou nevzdáva.“ S takýmto krédom sa Andrej Čierny alias rehoľný brat Filip nezištne venuje stovkám bratislavských

Výhrada vo svedomí

V čase 60. výročia Tisovej popravy sa za neho v jednom z bratislavských kostolov konala zádušná omša. Podobné udalosti si ešte nedávno pripomínal čoraz užší okruh pamätníkov. Kto čakal, že cirkev túto príležitosť využije, aby sa od Tisa dištancovala, musel byť opäť sklamaný.

Po takmer 70-tich rokoch od vzniku vojnového slovenského štátu, ktorý sa výraznou mierou podieľal na holokauste, by sa dalo celkom logicky očakávať, že spoločnosť postavená na liberálnodemokratických zásadách prešla sebareflexiou. Nie je to však celkom tak.

Šesťdesiate výročie popravy prezidenta vojnového slovenského štátu Jozefa Tisa si pripomenul nielen z roka na rok prestarnutejší a redší okruh dôchodcov a niekoľko vyhodených extrémistov, ale dokonca oficiálne už aj Katolícka cirkev.

Príležitosťou (tou, ktorú zachytili médiá) sa stala zádušná omša za prvého prezidenta slovenského štátu v bratislavskom blumentálskom kostole. Kto by bol očakával, že Katolícka cirkev na Slovensku opäť raz strčí hlavu do piesku, ako naposledy v prípade arcibiskupa Sokola, a uspokojí sa s vyhlásením, že ide o názor či akciu jednotlivca a verejne sa aspoň naoko dištancuje, bol asi veľmi prekvapený.

Hovorca Konferencie biskupov Slovenska Jozef Kováčik nás všetkých informoval, že zádušnú omšu je možné slúžiť za každého, „zvlášť ak bol kňaz“. Už teda nijaká ostýchavosť či diplomatické žonglovanie so slovič-

kami. Morálny relativizmus inštitúcie, ktorá sa hlási k ochrane morálky, naplno odhalený a bez rozpakov.

V zhode s titulom knihy Bélu Bugára, žiaľ, konštatujem, že „žijem v takej krajine“, kde Katolícka cirkev má starosť o liečbu choroby zvanej homosexualita a cirkevný sobáš takto „postihnutých“ by bol porušením najsvätejších zásad kresťanskej morálky. Cirkevnou morálkou však neotrasie obhajoba človeka, ktorý je priamo zodpovedný za utrpenie a smrť vlastných občanov, za ktorú sme nacistickému Nemecku v podobe poplatkov za deportácie a nasadenie v prospech Ríše ešte aj platili.

Keď junáci zo Slovenskej pospolitosti vyšli z relatívnej anonymity svojho webu na svetlo Božie a prihlásili sa k otcovi-zakladateľovi našej modernej štátnosti, predviedli salto mortale, po ktorom sa vrátili tam, kam patria, na perifériu a poniektorí možno skončia aj vo väzení.

A čo Katolícka cirkev? Je obhajoba Jozefa Tisa a teda aj vojnového štátu z kančľa prijateľná? Katolícka cirkev akoby jednoducho oddelila Jozefa Tisa kňaza od politika. Nasleduje už len povinná jazda prázdnych fráz o potrebe skúmania dejín, čo v jazyku katolíckej cirkvi znamená, že Rada pre interpretáciu cirkevných dejín sa bude zaoberať postavou Jozefa Tisa. Jednoducho, Katolícka cirkev na Slovensku si uplatnila výhradu vo svedomí.

Igor Jašurek, doktorand na Masarykovej univerzite v Brne

Mysleli si, že rozhodujú o tom, čo je zákon

Minirozhovor s historikom Pavlom Žáčkom pre HN:

Na čo slúžila ŠtB? - Chránila režim a likvidovala politických nepriateľov. Plnila preventívnu, represívnu aj informačnú funkciu. Totalitná moc potrebovala vedieť, čo si ľudia myslia.

Aké metódy využívali príslušníci ŠtB? - Niekedy sa nezriekli ani násilia. Prvá garnitúra sa učila od sovietskych kolegov a využívala metódy z vojnového obdobia. Mali diplomové práce, ako robiť nátlak na osobu z prostredia cirkvi alebo vysokej školy, aby sa stala spolupracovníkom.

V čom bolo ich postavenie výnimočné? - Vďaka svojej špecifickej činnosti sami seba vnímali, že sú nad zákonom, že oni sú tým orgánom, ktorý rozhoduje, čo je to zákon.

Kto bol najcennejší? - Na konci roku 1989 boli najcennejší agenti v politických stranách a vo vysokých štátnych orgánoch. Potom to boli rôzne osoby, ktoré vstúpili do Občianskeho fóra alebo VPN. V roku 1987 generál Lorenc konštatoval, že v prostredí vnútorného nepriateľa má kontrarozviedka a ŠtB len päť špičkových agentov. **ama, HN, 23.4.2007**

bezdomovcov. Hovorí, že najťažšie preňho býva presvedčiť niektorých, že na život nesmú rezignovať. „Musia sa pozdvihnúť a vydržať - čiže uveriť v zázrak svojej totálnej premeny, čo vyžaduje silu, ktorú možno čerpať zo vzťahu k Bohu, „vyznal sa.

Primátorská cena sa tento rok udeľovala už po pätnásty raz. Cenu za podnikateľský čin si odniesol Günter Geyer, predseda dozornej rady poisťovne Kooperativa. Na slávnosti sa zúčastnilo vyše 200 pozvaných hostí - komunálnych politikov, riaditeľov podnikov, umelcov aj novinárov.

PRAVDA, 21.4.2007

Príbehy ľudí zo zväzkov ŠtB

JÁN SOKOL ARCIBISKUP

Jedna z najvyšších cirkevných autorít na Slovensku vystupuje v zoznamoch ŠtB ako agent s krycím menom „prameň špirituál“. Spoluprácu s tajnou bezpečnosťou dlhodobo odmieta. Po tom, čo sa objavili nové materiály z pražského archívu, priznal, že sa s príslušníkmi ŠtB stýkal. Tvrdil však, že išlo o vynútené schôdzky, na ktorých sa snažil „odviesť pozornosť ŠtB k nepodstatným záležitostiam“. Pôvodne bol registrovaný ako kandidát tajnej spolupráce a na agenta bol preregistrovaný tesne pred revolúciou v roku 1989. Ťažkosť s dokazovaním jeho spolupráce spôsobuje fakt, že jeho spis bol skartovaný. Sokol sa najnovšie obrátil listom na pápeža, kde sa postťažoval, že je voči nemu vedená mediálna kampaň a hlavu katolíckej cirkvi uistil, že nikdy svojím konaním cirkev nepoškodil.

JÁN SUCHÁŇ KŇAZ, KTORÝ PÔSOBÍ V ČATAJI PRI SENCI

Jeden z mála ľudí vedených ako agenti komunistickej tajnej služby na verejnosti otvorene priznal spoluprácu. Prostredníctvom Rádia Twist, kde sa už niekoľko rokov prihovára veriacim vo svojej relácii Zamyslenia, sa ospravedlnil a prosil o odpustenie. Spoluprácu odôvodňoval tým, že „nechcel byť niekde v kúte schovaný ani byť disident a vládal len takto žiť“. ŠtB ho v roku 1981 zaregistrovala za svojho agenta. **HN, 23.4.2007**

Rímskokatolícki veriaci v Budkovciach sú stále rozdelení na dva tábory

Anton Zlatohlavý, niekdajší farár v obci Budkovce už niekoľko mesiacov bojuje proti svoju preradeniu na iné miesto. Cirkev ho suspendovala, dokonca ho dala vystáňovať z fary. On však aj napriek tomu pokračuje vo všetkých úkonoch tak, ako v minulosti.

Rímskokatolícki veriaci v Budkovciach sú stále rozdelení na dva tábory. Jedni sa stretávajú v klasickom kostole, druhé slúžia slávnostné sväté omše pod holým nebom. Cirkev už dávnejšie vyhlásila, že omše kňaza Zlatohlavého, s ktorým rozviazala pracovný pomer, sú neplatné. Z kožiara jeho verných ovečiek však stále neubúda.

Anton Zlatohlavý: „V nedel'u chodí okolo 130-150 ľudí na svätú omšu a týždni okolo 60-70 ľudí.“

Druhá časť veriacich bez problémov akceptuje nového farára. Sú presvedčení, že postupom času tak budú musieť urobiť aj ich bývalí spoluveriaci, s ktorými sa pravidelne modlili v kostole.

Marek Pristaš, správca farnosti Budkovce: „Ľudia sú pripravení prijať každého, ktoré príde s otvorenou náručou. Vybočujú ho, dajú krížik na čelo a hotovo.“

Hoci cirkev považuje celú kauzu za dehonestujúcu, stále vraj existuje spôsob, ako vrátiť všetko do tých správnych koľají. Podmienkou je prvý ústretový krok Antona Zlatohlavého voči arcibiskupovi Tkáčovi.

Juraj Kamas, hovorca Arcibiskupského úradu Košice: „Je potrebné napísať list, žiadosť, stretnúť sa, odprosť.“

Anton Zlatohlavý: „Pokiaľ nemáme spoločné východisko z riešení, no tak potom nemáme o čom fakticky ani sa rozprávať. No ale neodmietam diskusiu.“ Peter Szabó, TV JOJ, 22.4.2007

Bol si agent ŠtB? Odstúp!

EXKLUZÍVNY PRIESKUM HN. Osem z desiatich ľudí nechce agentov komunistckej tajnej bezpečnosti vo verejných funkciách.

Ľudia, ktorí pôsobia vo verejnom živote a v minulosti ich Štátna bezpečnosť evidovala ako svojich agentov, by mali opustiť svoje funkcie. Taký je názor drvivej väčšiny Slovákov - vyplýva to z marcového prieskumu, ktorý pre HN urobila na reprezentatívnej vzorke 1 041 obyvateľov agentúra Focus. Názor, že bývalý agent ŠtB by „určite mal odstúpiť“ a „asi mal odstúpiť“ z verejnej funkcie, ktorá bola predmetom prieskumu, sa pohybuje na hranici 80 percent. Šéf agentúry Focus Ivan Dianiška to vysvetľuje tým, že na verejnosti nastal výrazný posun k politickej korektnosti. „Prejavila sa odvaha ľudí. Naučili sa hovoriť postoj morálne správny.“ Dianiška pripomína, že o odchode bývalých agentov z verejného života sú presvedčení predovšetkým ľudia z Bratislavského kraja, skôr mladší ako starší a hlavne voliči SDKÚ-DS, ĽS-HZDS či KDH.

Najcitlivejšie vnímajú občania pritom pôsobenie bývalých agentov ŠtB vo funkcii sudcu a ministra. Len o niečo menej opýtaných by rado videlo odchod z funkcie poslanca parlamentu alebo starostu či primátora v prípade, že figuruje aj v zoznamoch ŠtB ako agent.

Kňazom, ktorých údajnou spolupracou s komunistickou tajnou políciou zviditeľnil arcibiskup Ján Sokol, patrí až piata priečka. Za nimi nasledujú už len štátni úradníci na ministerstve.

Sudca = právo a poriadok

Prvenstvo sudcov v tomto rebríčku vysvetľuje Dianiška tým, že verejnosť ich berie ako „nezávislých arbitrov - postavy, ktoré udržiavajú právo a poriadok“. Preto v prípade spolu-

práce s ŠtB panuje voči nim najväčšia averzia. „Je samozrejme a legitímne, ak občan požaduje od ústavných činiteľov - a zvlášť sudcov - mravnú a etickú integritu,“ hovorí prezidentka Združenia sudcov Slovenska Jarmila Sopková-Maximová. Nevie však o nikom spomedzi sudcov, kto by v minulosti pôsobil ako agent ŠtB. Pripomína, že začiatkom roka 1992 prešli všetci sudcovia lustráciou.

Tolerancia ku kňazom

Naopak, kňazi skončili pomerne dobre - voči nim existuje určitá tolerancia predovšetkým medzi staršími, veriacimi ľuďmi z menších obcí. „Navyše môžu zastávať názor, že kňazi skončili na zoznamoch ŠtB neprávnym,“ dodáva Dianiška. Hovorcu Konferencie biskupov Slovenska Jozefa Kováčika záver prieskumu prekvapilo. „Kňazi majú na Slovensku morálny kredit a v individuálnych prípadoch fungovala aj osobná skúsenosť.“

Sankcie? Takmer žiadne

Očistu od „eštebakov“ čakajú ľudia aj od politiky. Politické strany však po tom, čo sa vo zverejnených zoznamoch ŠtB objavili aj niektorí ich predstavitelia, mali problém vyrovnáť sa s prípadmi, ktoré „vyplávali“ na povrch.

Bývalí agenti tajnej polície však svorne tvrdili, že nič nepodpisali, nikoho neudávali. Aj z tohto dôvodu sa nedočkali ani sankcie materských strán. Výnimku predstavovala len SMK či ANO, ktoré vyzvali svojich ľudí na odstúpenie z funkcií, pokiaľ sú na zoznamoch ŠtB. SDKÚ-DS sa touto témou odmietla zaoberať. Stačilo, že dotyční vyhlásili, že vedome nespolupracovali. Predseda vlády a Smeru-SD Robert Fico v tom čase tvrdil, že zverejnené zväzky komunistckej ŠtB nie sú dôveryhodné a nemali by sa zverejňovať.

Slávka Habrmanová, HN, 23.4.2007

Jarná charitatívna zbierka pracovníkov Národnej akadémie obrany

Vyššie 100 balíkov a vriec obuvi, šatstva a hračiek zozbierali počas jarnej charitatívnej zbierky študenti a pracovníci Národnej akadémie obrany maršála Andreja Hadíka v Liptovskom Mikuláši. Veci odovzdali Inštitútu Krista

veľkňaza v Žakovciach, detskému domovu v Spišskom Štiavniku a katolíckej charite. V Žakovciach žije vyše 200 obyvateľov, bývalých väzňov, alkoholikov, bezdomovcov či mladých ľudí po skončení ústavnej alebo

ochrannej výchovy, ale aj opustené matky s maloletými deťmi či týrané ženy. Domov tu našli i ťažko telesne postihnutí ležiaci pacienti a 30 vozíčkarov, o ktorých sa nemal kto postarať. Rádio Frontinus, 11:00, 26.4.2007

V Prešove odhalili pamätnú tabuľu štyrom policajtom

Štyrom policajtom, ktorí zahynuli v uplynulých rokoch pri plnení svojich služobných povinností, v Prešove odhalili pamätnú tabuľu v budove Krajského riaditeľstva Policajného zboru na Štúrovej ulici.

Plukovník Ján Vachalec, kapitán in memoriam Marián Čisárik, poručík Vladislav Roman a nadpráporčík Milan Šalamon prišli o svoje životy pri dopravných nehodách počas výkonu služby v rokoch 1991, 97, 99 a 2006. Zrážky vyvolali iní účastníci dopravnej premávky.

Marta Šalamonová, manželka zomrelého policajta: „Je to ťažké. Spomína sa ťažko, ale život ide ďalej.“

Marta Romanová, manželka zomrelého policajta. „Mám troch chlapcov, vtedy mali šesť rokov a dva roky a trápili sme sa ďalej a ďalej.“

František Leško, riaditeľ KR PZ, Prešov: „Myslím, že je potrebné vzdať úctu týmto policajtom, ktorí v prospech vlasti stratili to najcennejšie čo človek má, život.“ Pietna slávnosť vyvrcholila svätou omšou.

STV2, 18:20, 23.4.2007

Jeľcinovo srdce sa zastavilo dvakrát

MOSKVA (ik, REUTERS) - Ďaleko od Lenina, Stalina a Brežneva a iba zopár stoviek metrov od Chruščova dnes pochovávajú Borisa Jeľcina. Prvý prezident Ruska zomrel v pondelok na zlyhanie srdca. Polkilometrový zástup sa včera kľukatil pred Chrámom Krista Spasiteľa, kde vystavili jeho otvorenú truhlu. Z chrámu, ktorý dal diktátor Stalin zrovnať so zemou a ktorý prezident Jeľcin znovu postavil, povedie jeho posledná cesta na Novodevičí cintorín, pokojný kút metropoly na brehu rieky Moskvy, asi päť kilometrov od Červeného námestia.

Vladimír Putin na deň pohrebu predchodu vyhlásil štátny smútok a o 24 hodín odložil svoju poslednú správu o stave krajiny. Do Moskvy zamierili bývalí americkí prezidenti Bill Clinton a George Bush starší aj dlhoročný taliansky premiér Giulio Andreotti. Príde väčšina prezidentov bývalých sovietskych republík.

Rusko sa úctivo lúči s bývalým šéfom Kremľa. Celú noc ľudia prúdili ku katafalku, aby pri truhle zapálili sviečku a položili kvety.

Naina Jeľcinová už v nedeľu tušila, že manželovi zostávajú posledné hodiny života. Jeľcin ešte v časoch, keď bol pri moci, prežil päť infarktov. Celý týždeň pred smrťou ho bolelo srdce. Hospitalizovali ho v Ústrednej kremelskej nemocnici. Jeho stav sa výrazne zhoršil minulý piatok, odvtedy už z postele nevstal, povedal pre denník Novyje Izvestija Jurij Belenkov, ktorý kedysi šéfoval konzíliu lekárov ošetrojúcich prvého ruského prezidenta. V pondelok ráno sa pacientov

stav trochu zlepšil a potom sa mu dva razy zastavilo srdce. „Prvý raz ho lekári ešte dokázali oživiť, vzápätí ho však už zachrániť nedokázali,“ napísal denník Kommersant. Naina Jeľcinová mala už v nedeľu zlú predtuchu.

Podľa novín Tvoj deň Jeľcin mesiac pred smrťou podnikol púť do Svätej zeme. V čase Veľkej noci navštívili miesto, kde podľa legendy bol v rieke Jordán pokrstný Ježiš Kristus. Oficiálne bol v Jordánsku na liečení pri Mŕtvom mori, podľa jeho miestneho sprievodcu Zajduna Džamaila však prišiel predovšetkým žiadať Boha o odpustenie svojich hriechov. „Opýtal sa, či je pravda, že na týchto miestach si Boh najlepšie vypočuje modlitbu. A ja som mu povedal, že tu sa možno modliť aj pod holým nebom a Boh to určite bude počuť,“ cituje Tvoj deň duchovného Džamaila.

Jeľcin bude mať ako prvá hlava štátu v Rusku od pádu cárizmu cirkevný pohreb. Séria zádušných omší sa v Chráme Krista Spasiteľa začala už včera. Prvú z nich slúžil metropolita Juvenalij, ktorý vyslovil želanie, aby v srdciach zostal obraz Jeľcina ako „vlastenca, oddaného Rusku a ideálom slobody i spravodlivosti“.

„Pôsobenie politika často vyvoláva spory,“ pripomenul a požiadal, aby neprajné hlasy teraz zmĺkli. „Nenávisť vyvoláva rozbroje, ale láska prekrýva všetky hriechy,“ povedal o bývalom komunistickom funkcionárovi, ktorý svojho času dal zbúrať pútnické miesto popravý poslednej cárskej rodiny.

ik, REUTERS, svk, ČTK, REUTERS, PRAVDA, 25.4.2007

Týždeň modlitieb za duchovné povolania

V Katolíckej cirkvi na Slovensku vznikla tradícia. Pred nedeľou dobrého pastiera modliť sa za kňazské a rehoľné povolania. Ide o týždeň modlitieb za duchovné povolania, ktoré koordinujú jednotlivé diecézy. Väčšinou pôjde o podujatia spoločných bohoslužieb, modlitieb, adorácií a dní otvorených dverí v kňazských seminároch.

Týždeň modlitieb za duchovné povolania pred nedeľou dobrého pastiera nemá na Slovensku dlhú tradíciu. O čo v tomto týždni ide hovorí koordinátor podujatia za nitriansku diecézu, prefekt pražského seminára v Nitre, Peter Beňo.

„Je to súčasť aktivít v rámci pastorácie povolání na Slovensku, alebo inými slovami povedané, v rámci starostlivosti o budúce povolania, myslí sa tým teda najmä duchovné povolania.“

Organizátori majú definovaný aj cieľ, spôsob zapojenia sa do tohto projektu. Opäť Peter Beňo.

„Jeho cieľom je poukázať intenzívnejšie, na veľmi aktuálnu potrebu cirkvi v súčasnosti. A to je potreba nových duchovných povolání, ale nielen poukázať, ale aj podporiť túto potrebu, v prvom rade modlitbami a obetami.“

Podľa slov ďalšej z koordinátoriek podujatia Vincentky Kláry Baraďovej spôsob slávenia, čiže druhy podujatí sú na jednotlivých diecézach.

„Všade je pripravený tím ľudí, ktorí pripravujú program a snažia sa zaangažovať čo najviac členov, či z rehoľných spoločenstiev, alebo diecéznych kňazov a laikov, aby sa čo viacerí zúčastnili teda na tomto programe.“

A keď budeme celkom konkrétni, čo sa týka programu týždňa modlitieb za duchovné povolania, opäť Klára Baraďová.

„Predovšetkým tvorí tento program modlitba za duchovné povolania, potom sú to rôzne prezentácie, či rehoľných spoločenstiev, alebo diecéznych kňazských seminárov.“

Miroslav Lyko
Rádio Lumen, 17:30, 23.4.2007

Pápež chystá návrat starej omše

Očakáva sa, že Benedikt XVI. čoskoro oživi starú latinskú omšu. Tá zahŕňa aj modlitby za obrátenie židov.

Benedikt XVI. chce obnoviť slúženie tridentskej omše, židom ani moslimom sa to nepozdáva

Medzi Vatikánom a židovskou obcou môže čoskoro vypuknúť spor. Odborníci z židovských, ale aj katolíckych radov sú znepokojení najnovšími snahami pápeža Benedikta XVI., ktorý chce oživiť tradíciu starých latinských, tzv. tridentských omší. Tie Druhý vatikánsky koncil prakticky zrušil. Pokojnú hladinu židovsko-kresťanských vzťahov teraz rozbúrila ich plánovaný návrat.

Za obrátenie

Dôvodom obáv sú modlitby za konvertovanie židov. Tie sú totiž súčasťou tridentského obradu, podobne ako aj pasáže, v ktorých sa hovorí, že židia žijú „v slepote a temnote“. Vyzývajú tiež, aby Boh odobral zlo z ich srdca a aby mohli spoznať Krista. Olej do ohňa prilieva aj fakt, že úryvok zo Starého zákona, uznávaného aj židmi, je v čítaniach podľa tridentskej omše výrazne menej.

Koncom marca vatikánsky štátny tajomník Tarsicio Bertone vyhlásil, že v blízkom čase Benedikt XVI. prostredníctvom motu proprio, čo znamená z vlastného rozhodnutia, pristúpi na slúženie tradičných omší z roku 1962.

Na tieto obrady sa bude používať Rímsky misál (liturgická kniha modlitieb) upravený pápežom Jánom XXIII., iniciátorom Druhého vatikánskeho koncilu. V súčasnosti sa síce tradičná latinská omša povoľuje, musí ju však schváliť diecézny biskup. „Nový dokument navrhnutý pápežom Benediktom XVI. má schváliť jej celocirkevné použitie,“ povedal pre SME Jozef Pekár, tajomník Liturgickej komisie Konferencie biskupov Slovenska.

Podľa Pekára omšu nie je správne nazvať tridentskou, lebo ide len o jej obrad z obdobia Tridentského koncilu. Kontroverzné texty podľa neho už zmenami prešli. Tridentské texty staré päťsto rokov odrážajú tak ducha doby, ako i vtedajšieho myslenia. „Schválenie predkoncilového obradu nemá vyvolávať rozpory so Židovskou náboženskou obcou, ale zmierniť napätie s tzv. tradicionalistami,“ tvrdí Pekár.

Konzervatívne katolícke kruhy dlho kritizovali Druhý vatikánsky

koncil (1962 - 1965), ktorý povolil bohoslužby v národných jazykoch. To predstavovalo zlom, pretože mnohí veriaci mohli liturgii konečne rozumieť. Reformy koncilu priniesli revolúciu do katolíckeho myslenia. Zdôraznili staré židovské korene kresťanstva a potrebu rešpektu a spolupráce nielen so židovskou komunitou.

Dlhotrvajúce antisemitské postoje boli v Druhom vatikánskom koncile odmietnuté. Posun nastal aj v rétorike Vatikánu, keď bývalý pápež Ján Pavol II. nazval židov staršími bratmi kresťanov.

Oprávnené obavy?

„Máme obavy. Nevraciame sa k zlým stereotypom?“ povedal Edward Kessler z Centra pre židovsko-kresťanské vzťahy na Cambridgekej univerzite pre agentúru Reuters. Kessler dodal, že židia sa obávajú „neo-konzervativizmu“ v cirkvi, ktorý odvráti vatikánske reformy.

Citoval tiež nedávnu kázeň hlavného vatikánskeho kazateľa Raniera Cantalamessu, ktorý prebúdzá staré slová o židovskej vine za Ježišovu smrť - názory rázne odmietnuté Druhým vatikánskym koncilom. Ústredný výbor nemeckých katolíkov už vydal vyhlásenie, v ktorom návrat tridentskej omše chápe ako narušenie židovsko-katolíckeho dialógu.

Podľa vyhlásenia Centra Bostonkej univerzity pre kresťansko-židovské štúdium, starodávne modlitby môžu uraziť aj moslimov, pretože sa modlia za obrátenie všetkých.

Po vyše tridsiatich rokoch sa táto omša slávila aj na Svetových dňoch mládeže v Kolíne nad Rýnom v roku 2005 a stretla sa s hlbokým záujmom.

Tridentská omša

- liturgia podľa Rímskeho misála (liturgickej knihy) z roku 1570 a jeho neskorších vydaní do roku 1962

- tridentská sa nazýva podľa Tridentského koncilu, ktorý sa konal v polovici 16. storočia

- tradične sa označuje ako liturgia Pia V. celebriovaná po latinsky, s výnimkou niekoľkých hebrejských a gréckych viet

- po Druhom vatikánskom koncile pápež Pavol VI. v roku 1969 vydal nový Rímsky misál

- Ján Pavol II. neskôr povolil sláviť omšu podľa misála z roku 1962 s povolením diecézneho biskupa

Lucia Michalková, SME, 25.4.2007

Ad: Pápež chystá návrat... (25.4.)

V článku sú vyjadrené obavy z antisemitizmu a rozporov so Židmi z dôvodu podnetov rímskej liturgie tzv. tridentskej omše. Obavy vyjadrené v tomto článku sú neopodstatnené. Rítus spomínanej omše je z obdobia Tridentského koncilu (1545 -1563), ale texty prešli potrebnou úpravou, ktorú vykonal pápež Ján XXIII. v roku 1962.

Prijatie tejto omše nemá vyvolať rozpory so Židmi. Cieľom je prijať požiadavky tzv. tradicionalistov. Pôvodný Rímsky misál pápeža Pia V. vydaný podľa rozhodnutia Tridentského koncilu v roku 1570 obsahoval „kontroverzné znenia“ modlitieb za Židov, bol tesne pred konaním Druhého vatikánskeho koncilu (v roku 1962) reformovaný a text modlitieb za Židov bol podstatne zjemnený, čo dokazuje aj nasledujúce porovnanie:

Rímsky misál Pia V. z roku 1570: Výzva na modlitbu: Modlime sa aj za neverných Židov, aby Boh a Pán náš sňal clonu z ich srdca; aby aj oni uznali Ježiša Krista, Pána nášho.

Modlitba: Všemohúci večný Bože, ktorý zo svojho milosrdenstva nevyučuješ ani nevernosť Židov; vyslyš naše prosby, ktoré prednášame za zaslepenosť onoho národa; aby uznali svetlo tvojej pravdy, ktorým je Kristus, a boh vytrhnúť zo svojich temnôt. Skrze tohože Pána. Amen.

Rímsky misál reformovaný pápežom Jánom XXIII. v roku 1962:

Výzva na modlitbu: Modlime sa aj za Židov, aby Boh a Pán náš ráčil im zjaviť svoju tvár, aby aj oni spoznali Vykupiteľa všetkých, Ježiša Krista, Pána nášho.

Modlitba: Všemohúci večný Bože, ktorý si dal Abrahámovi a jeho potomkom svoje prísľuby, vyslyš dobrotivo modlitby svojej cirkvi, aby ľud oddávna vyvolený mohol dôjsť k plnosti vykúpenia. Skrze Pána nášho. Amen.

Obavy z prípadných antisemitických nálad súvisiacich s dovoľením sláviť svätú omšu podľa tridentského rítu sú zbytočné.

Jozef Pekár (Autor je tajomník Liturgickej komisie Konferencie biskupov Slovenska) **SME, 27.4.2007**

Spor o slová: ktoré slovo je pravé?

Popri téme týždňa, myšlienke týždňa, článku či otázke týždňa je čoraz častejšie badateľný fenomén slovo týždňa. Kým minulý týždeň viedlo v rebríčku spojenie „protiraketový dáždňik“, tento týždeň zarezonovalo označenie „terorizmus s ľudskou tvárou“, ktoré použil taliansky arcibiskup Angelo Amato na označenie sobášov ľudí rovnakého pohlavia, interrupcie a eutanázie.

„Protiraketový dáždňik“ je zjavný eufemizmus a všetci, ktorí si to uvedomili alebo mali pochybnosti o jednoznačnom ochrannom účinku zamýšľaného amerického vojenského systému, používali v médiách menej idylické spojenie „protiraketový štít“.

Zrejme sa pod spomínaným dáždňikom nebude dať spievať šláger „Singing in the rain“ a štít je predsa len staré slovo z vojenskej oblasti, takže je adekvátnejšie.

Arcibiskup Amato vo svojom vyhlásení vystúpil práve proti zahmlievaniu skutočnosti „zavádzajúcimi výrazmi“, akými sú „dostoyná smrť“ (eutanázia) a „umelé

prerušenie ľarchavosti“, no jeho vyjadrenie, že ide o „formy terorizmu s ľudskou tvárou“ vyvoláva zas otázku, či používať slovo „terorizmus“ azda v najcitlivejších osobných etických otázkach nie je prisilné.

Agresívny slovník neprijateľnosť istých rozhodnutí asi nepodporí. Nevie, možno aj v týchto otázkach je lepšie nechať rozhodovať svedomie, čo je pre človeka, a najmä pre cirkev, najvyššia inštitúcia, keď sa na ňu odvoláva pri iných sporných záležitostiach.

Skutočnosť nám teda zahmlievajú eufemizmy, ale aj dysfemizmy - zjemňujúce, ale aj zhoršujúce slová. Začali sme hľadať pravé a presné slová, tak ich nachádzajme, aby slovník v našom pluralitnom svete nevyzeral o 50 rokov tak, že záhlavie hesla nebude tvoriť jedno slovo, ale niekoľko slov, v závislosti od dominantných názorových, záujmových, ekonomických, vojenských a iných skupín. Zahmleneného pohľadu na skutočnosť sa tým nezabavíme.

Ingrid Hrubaničová
SME, 27.4.2007

Unikátny objav: Majstrovo dielo bolo 30 rokov pod nástenkou!

Samé náhody! Na schodišti ZŠ na Jenesského ulici odkryli starý sadrový reliéf s názvom Ježiš medzi deťmi. Autorom je sochár Robert Kühmayer, ktorý sa pýši aj slávnou Kačacou fontánou na Šafárikovom námestí.

Vzácný sadrový reliéf 3 x 1,5 metra vznikol približne pred storočím. Sochár Robert Kühmayer ho daroval škole na vtedajšej Ružovej ulici. Zaujímavosťou je, že dielo nebolo zdokumentované. Existuje o ňom len zmienka v denníku Pressburger Zeitung z roku 1907, na

základe ktorej ho Ž. Grajciarová z Galérie mesta Bratislava vypátrala.

Počas bývalého režimu bolo dielo s náboženskou tematikou nežiaduce a na dlhé desaťročia ho zakryli školskou nástenkou. „Ani ja som nevedela, že tu máme takú vzácnosť, nikdy sme neboli cirkevnou školou,“ povedala riaditeľka školy Viera Zavřelová.

Sadrový reliéf je poškodený a zaprášený. Po oprave bude súčasťou výstavy o sochárovi Kühmayerovi.

Karolína Žibritová, Nový čas, 26.4.2007

Redaktor TV JOJ Martin Mózer dostal Novinársku cenu Literárneho fondu

Literárny fond odovzdával novinárske ceny. Jednu z nich dostal aj náš kolega Martin Mózer za investigatívnu reportáž o tajnom katolíckom kňazovi Coufalovi. Ten životom doplatil na praktiky Štátnej bezpečnosti. TV JOJ, 19:30, 26.4.2007

Pápež Benedikt XVI.

zbavil kňazskej hodnosti 76-ročného duchovného

Pápež Benedikt XVI. zbavil kňazskej hodnosti 76-ročného amerického duchovného. V 80. rokoch ho obvinili zo sexuálneho obťažovania maloletých chlapcov. Podľa Vatikánu ho kňazstva zbavili pre dobro cirkvi.

Rádio Slovensko, 12:00, 24.4.2007

Poliaci sa hrnú do reholí

Poľskí vdovci a starí mládenci čoraz častejšie klopú na brány kláštorov. Rehoľné rády a semináre u našich severných susedov zaznamenali od začiatku roka enormný nárast záujmu mužov po päťdesiatke. Väčšina nádejných mníchov však odchádza z kláštorov naprázdno. Kňazi vysvetľujú, že stať sa duchovným nie je východiskom pre jeseň života. „Nemôžu sa stať kňazmi iba kvôli tomu, aby zotrelí slzy po smrti blízkeho človeka a nenachádzajú iný nápad, ako si poradiť so životom,“ tvrdí páter Piotr Sosnowski z Lodže. Už v minulosti sa za novicov hlásili páni v pokročilom veku, ktorým sa nepodarilo nájsť životnú partnerku. Teraz sa k nim začínajú pridávať vdovci.

čtk, HN, 26.4.2007

Čínskeho biskupa zdržiavajú vo väzbe

Čínskeho biskupa vymenovaného Vatikánom zdržiavajú vo väzbe už vyše mesiaca. Martina Vu Čing Tinga obvinili a z jeho kostola odvieďli ešte 17. marca. Údajne ho odvieďli na neznáme miesto, kde ho nútili vzdať sa svojej diecézy. Zároveň mu zakázali kontakty s veriacimi a kňazmi jeho cirkvi. Vua vysvätili za biskupa v roku 2005 s požehnaním Vatikánu. Jeho postavenie však neuznáva vláda. Tá pokladá jeho vymenovanie za protizákonné. 10 miliónov čínskych katolíkov sa delí medzi ilegálnu cirkev lojálnu Vatikánu a oficiálnu, ktorá odmieta pápežovo vedúce postavenie.

Rádio Lumen, 20:00, 25.4.2007